

Vibeke Bidstrups prædiken ved Pride-gudstjenesten

Taler

Vibeke Bidstrup
Sognepræst

Dato

17. august 2025

Sted

Sankt Jakobs Kirke

Omstændigheder

Denne prædiken blev holdt ved Pride-gudstjenesten, der afholdes hvert år i Sankt Jakobs Kirke på Østerbro ifm. *Copenhagen Pride*.

1

Elsk jeres fjender, og bed for dem som forfølger jer – Det kan godt forekomme, som et umiddelbart meget provokerende budskab, som vi lige har hørt fra Matthæusevangeliet, som man nok også med rette kan blive noget stødt over.

5

Men det er nok også ord, som gemmer på en eller anden større form for sandhed. Fordi et stort spørgsmål, det er, hvordan vi får stoppet alt det had, som er derude i verden lige nu, og herinde i os mennesker. Hvordan får vi stoppet alt hadet, som fører til krig og vold, og menneskers elendighed. Hvordan får vi stoppet alt det had, som er med til at mange queerpersoner rundt omkring i

10

verden er ved at få frataget deres rettigheder igen.

Jeg er allermest bange for, at give efter for deres had – Sådan lyder en sætning, som den amerikanske journalist James Foley, som blev dræbt af ISIS, siger til den danske krigsfotograf Daniel Rye i filmen *Ser du månen, Daniel*. Filmen handler om Daniels 13 måneder lange tilfangetagelse af ISIS i Syrien i 2013/14, hvor han blandt andet siddet fanget sammen med James. I en af de samtaler, som de to har i filmen om at være kidnappet af ISIS, siger James denne sætning.

15

Jeg er allermest bange for at give efter for deres had. Det er en sætning, som jeg selv har tænkt meget over siden jeg så filmen. James er bange for selv at begynde at hade. Han er bange for selv at begynde at hade dem, som holder ham fanget. Bange for at begynde at hade alle muslimer på grund af det. Bange for at begynde at hade alle mennesker i Syrien. Bange for at begynde at hade hele verden for ikke at gøre nok for at få ham ud. Bange for at begynde at hade sig selv for at være rejst til Syrien. James er allermest bange for, at hadet skal få overtaget i ham. Få overtaget over hans sind, så alt bliver mørkt. James

20

25

konventer undervejs i hans tilfangetagelse til Islam, og begynder at bede 5 gange om dagen. Det bliver lyspunkter for ham, og hjælper ham til at holde hadet væk.

30

Had er nok en af de allermest invaliderende følelser, som findes. Had medfører tunnelsyn. Had betyder, at man ikke kan se nuancer, men kun se sort og hvidt. Når man hader, så ser man ikke det hele mennesket, men man ser kun det som mennesket repræsenterer, sin hudfarve, sin religion, sin nationalitet, sin
35 kønsidentitet, sin seksualitet, eller alt muligt andet. Had er noget af det allermest farlige, som findes. Fordi når vi mennesker begynder at hade, så kan vi gøre forfærdelige ting, både mod andre, men også mod os selv. Vi kan alle blive fanget i hadet og hadefulde gerninger. Hadet kan så let opstå, som når
40 homoseksuelle mænd bliver lokket i en fælde for at få tæsk, bare fordi de er homoseksuelle, og ingen anden grund end det. Eller når mennesker i Gaza lige nu bliver slået ihjel i et folkemord, fordi de tilfældigvis er palæstinensere, som bor i Gaza. Eller når jøder i Danmark bliver udsat for chikane, bare fordi de er jøder. Eller når queerpersoner hader sig selv på grund af internaliseret forbi, fordi man er queerperson. Had er så farligt. Hadet kan omkranse vores sind og
45 lukke alt lyset ude. Had lukker Guds lys ude. Det lukker Guds, hendes guddommelige lys ude, som vi tidligere lige har hørt, at vi skal vandre i. Hadet lukker andre menneskers menneskeværd ude, og vores eget. Hadet stopper alle samtaler, og lukker alt dialog. Og had avler had. Fordi, hvis vi hader andre, eller de hader os, så er det så let at begynde for andre eller os selv at hade igen. Og så
50 kører den onde hadsspiral.

Elsk jeres fjender, og bed for dem som forfølger jer – Hvordan stopper vi alt det, had som er i verden lige nu. Den fantastiske biskop Mariann Budde, holdt
55 tilbage i januar ved Donald Trumps indsættelse en fantastisk prædiken, hvor hun nævnte den frygt, som mange queer-personer havde dengang og stadig har i USA. De er bange for, hvad Donalds Trumps konservative holdninger kan betyde for dem, hvilket vi jo desværre også ser meget konkret udtrykt lige nu ved frygten for, at det ikke længere kan lade sig gøre for to af det sammen køn at
60 blive gift. Mariann italesatte frygten, og hun kom med en bøn. Hun gik imod hadet, og henvendte sig til mennesket Donald Trump. Det modsatte af at hade er ikke at finde sig i alting. Langtfra. Mariann var bange og vred på vegne af queerpersoner. Og den vrede, den er så vigtig. Fordi der kan være så meget handling i vreden. Det er vreden, som får os til at gå på gaden i demonstrationer,

når vi er uenige i beslutninger. Det er vreden, som får os til at råbe højt, som når en undersøgelse viser, at der stadig findes rigtig meget homofobi i Danmark, også i de kristne miljøer. Det er vreden, som får os til at kræve handlinger. Det er vreden, som får os til at råbe højt når queerpersoner over hele verden desværre lige nu mister rettigheder. Vreden er modsat hadet ikke altudslettende. Det er ikke altovertagende for vores sind. I vreden kan der være konstruktivhandling og dialog. Derfor skal vi også altid kæmpe for at vreden ikke bliver til had, fordi det sker så let. Den undertrykte vrede, som ophober sig igennem mange år uden at få luft, den kan så let blive til had både overfor andre og overfor os selv. Vi skal kæmpe for en verden, hvor vi gerne må være vrede, men ikke hade. Fordi, hvis vi selv ender, som dem der hader, så bliver vi selv så let dem, som undertrykker og bekriger andre, bare på grund af dem de er. Vi må aldrig tro, som vi også lige hørte det før, at vi ikke også selv er dem, som synder nogle gange.

Elsk jeres fjender, og bed for dem som forfølger jer – måske er det her i virkeligheden et af de bedste råd imod had. At huske altid at blive ved med at se andre mennesker som et medmenneske, men også at holde fast i, at vi tror på at noget er rigtig og forkert, at de netop forfølger en af forkerte årsager.

Du er ikke alene – er overskriften på Pridegudstjenesten her i dag, og den motet, som vi skal høre lige om lidt er også den sang af Sebastian, som har været en del af grundtonen i den danske queermiljø i mange år. I sangen bliver vi mindet om det evigtgyldige sande budskab, som måske godt kan forekomme banalt, men som er vildt vigtig. At vi er ikke alene. Aldrig. Gud, de er der altid, som en støtte, som en trøst, som en af læne sig op ad. Som hende, vi kan hente styrke fra. Som dem, der møder os i mørket. Gud, er hende, som fortæller dig, at du er elsket også, når du selv har allermest svært ved at tro på det. Gud, de er den helligåndskræft, der forbinder os med hinanden. Fordi, vi queerfolket er forbundet med hinanden på tværs af lande, religioner, politik og alt muligt andet. Vi er ikke forbundet imod de andre, men er forbundet til samlet at kæmpe for en verden, hvor queer-folk også kan elske og være på lige fod med alle andre.

I filmen og bogen *Ser du månen, Daniel*. Så finder Daniels Ryes mor håb i at tænke på, at selvom hun og Daniel nu er adskilt, og hun ikke aner hvor han er, og hvordan han har det. Så kan han forhåbentlig se den samme måne, som hun

105 nu kigger på. De er stadig sammen under det sammen himmelstrøg, selvom de
nu er adskilt. Det er der noget håbefuldt i. Jeg tror, at mange mennesker, som
har prøvet at føle sig udenfor her i verden, har kigget op på himlen nogle gange,
og tænkt gad vide, om der ikke må være en eller anden derude, som har det
ligesom mig, og fundet håb deri. Himmelfrummet indeholder håb. Månen og
110 solen står både op og går ned over alt det gode og alt det onde, som finder sted
her i verden, som vi også hørte det lige før. Vi er sammen i det. James Foley
sagde, i hans afskedsbrev, som Daniel skulle overbringe til hans familie efter
hukommelse, at James følte, at når han bad en bøn, så var han i kontakt med
hans familie, og kunne mærke dem. At selvom de ikke var sammen, så var de
115 stadig forbundet. Bønnen forbinder os med hinanden, og forbinder os med
Gud. Fordi vi er ikke alene. Gud, hun er sammen med os, som det lys, der altid
skinner i ethvert mørke.

Derfor lad os både bede for alle de mennesker, som bliver forfulgt i verden lige
120 nu, men lad os også bede for dem, som forfølger dem. Lad os bekæmpe hadet i
verden og hadet i os selv. Lad os stå sammen i lyset. Og for at understrege det, så
vil jeg lige afsluttende citere to af mine ynglings poeter, først Lady Gaga: *Yes, we
are born this way*, og dernæst selvfølgelig *Britney Spear: You gotta work bitch* –
lad os gå ud i verden og gøre det. Rigtig glædelig Pride alle sammen.

125

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

Kildetype

Digitalt manuskript

130

Tags

Copenhagen Pride, Nomineret til Årets Danske Tale 2025, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/vibeke-bidstrups-praediken>

135

140